

ΜΗΧΑΝΕΣΑ!

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Αθήναις καὶ τοῖς ἑπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἔως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΓΘΩΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ Μὴ Χάνεσας ἀποδίδον μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ δημόσια ἔργα αἰσθάνεται σήμερον ἥδοιηρη δημοσιεύον μηροσκοπικὸν ἀλλὰ καὶ λιτεραρικώτατον χάρτην δι’ ἐσχεδίασε φίλος μας ἐρ Λαρρώ, ἔχαραξε δὲ ὁ καὶ λιτέχην λιθογράφος κ. Γαλαράκης. Ἡ συνέχεια τῆς περιγραφῆς τῶν διαφόρων σταθμῶν, δι’ ὃν θὰ διέλθῃ ὁ σιδηρόδρομος, δημοσιεύθησται εἰς τὰ προσεχῆ φύλλα.

Πλήρης νεότητος ἡτο ή αἴθουσα τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἀναμενούσης τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ γεραροῦ καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰστορίας. Τὸ θέμα τοῦ λόγου, τὸν ὅποιον κατ’ ἑζάρεσιν ἀνέγνω χειρόγραφον ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος, διανήθως καὶ ἐν ταῖς παραδόσεσι καὶ ἐν τοῖς συλλόγοις ἀπὸ στήθους ὄμιλῶν ἡτο διατασικὸς Ἑλληνισμὸς, γλαφυρὰ καὶ σοφὴ περίληψις τῶν ἐν τῷ περιστυφῇ ἔστει μαθημάτων αὐτοῦ, διειλθὼν τὸν μεσαιωνικὸν Ἑλληνισμὸν κατὰ τὰς τέσσαρας μεγάλας αὐτοῦ περιόδους, τῆς Μακεδονικῆς δυναστείας, τῆς δυναστείας τῶν Κομιγηνῶν καὶ τῶν σταυροφοριῶν, τῆς Λατινοχροτίας, καὶ τέλος τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἔχουσας συνηγορήσας τῶν πολλαχῶν ὑπὸ τῶν χρονογράφων τῆς Δύσεως χλευασθέντων καὶ συκοφαντηθέντων «Βυζαντινῶν ἡ Βυζαντίνων, εἰς τοὺς ὅποιους ἡ ὁξυτονούμενος ἡ παροξυτονούμενος, ἡμεῖς γρεωστούμεν τὴν διάσωσιν τῆς τε γλώσσης καὶ τοῦ ὀνόματος» καθ’ ἀ εἰπε: σταματήσας ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν, «τῆς φενάκης ταύτης τῆς Ἰστορίας», τῶν ὅποιων πρόβατις ἡτον ἡ ἀγία γῆ, κύριον δὲ ὄνειρον ἡ Κωνσταντινούπολις μελαγχολικώτατα διαθεῖς τοὺς ἀκροατὰς ἐπὶ τῇ ἑξεικονίσει τῆς πάλαι ποτὲ ἀκμῆς καὶ ὀλβιότητος τοῦ Βυζαντισμοῦ, κατέληξεν εἰς σύντομον καὶ συγκινοῦντα ἐπίλογον. «Ἐγώ πιστεύω, εἶπεν, εἰς τὰ διδάγματα τῆς Ἰστορίας, ἀτινα δὲν ἔπαισα καθ’ ὅλον μου τὸν βίον μελετῶν καὶ πιστεύω, ἔχω πεποιθῆσιν ὅτι αἱ τύχαι τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς κείνται ἐν χερσὶν αὐτῶν τούτων τῶν λαῶν οὐχ ἡσσον ἡ τῶν πανισχύρων δεσποτῶν τῆς Δύσεως. Ἀλλ’ ὁ μόνος τῶν δικαιωμάτων τῶν λαῶν συνήγορος είνε ἡ δύναμις· τὴν δύναμιν δὲ δημιουργοῦσι πρόσωνα, ἐθελοθυσία, καὶ πειθαρχία.» Θέρα τῶν φετεινῶν παραδόσεων τοῦ ἡμετέρου ἴστορικοῦ ἔσται ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τίνι τρόπῳ διεξήθη, καὶ τίνα τὰ προτεγγίζοντα εἰς ταύτην γεγονότα. Τὰ ἐπακολουθήσαντα χειροκροτήματα δὲν ἔσαν βεβαίως τυπικαὶ φιλοφρο-

νήσεις σπουδαστῶν ἐπαναθλεπόντων τὸν σεβαστὸν αὐτῶν διδάσκαλον, ἀλλ’ ἀπόρροια βαθείας ἐντυπώσεως, τὴν ὅποιαν προύξενησεν ἐν ταῖς καρδίαις τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος τὰ ἐλληνοπρεπῆ ἔπη τοῦ πάντοτε γλαφυροῦ καὶ στωμύλου ἴστορικοῦ.

Διὰ τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 413 φύλ. τῆς ἐφημερίδος ἐδημοσιεύθη χθὲς τὸ περὶ συγκλήσεως κατὰ τὴν 27 τοῦ τρέχοντος μ. πνὸς τῆς Βουλῆς Β. Διάταγμα.

Τὸ Σάδεξατον δικάζεται ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἡ ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν Δίκην Σκούζε, καθόσον ἀφορᾷ τὴν δι’ αἰκίας ἀποζημίωσιν τῶν 15,000 δραχ.

Εἰς τὸν τηλεγραφητὴν ἐν Αἰγαίην εἶνε ἀνατεθειμένη καὶ ἡ ταχυδρομικὴ ἐπιστασία. Ἀλλ’ ἀπό τινος τὸ ταχυδρομεῖον Αἰγαίνης... ἀργεὶ δι’ ἔλειψιν... γραμματοσήμων. Τόσαι ἐπιστολαὶ παραμένουσιν ἐκεῖ ἐν ιερῷ ἀκινητίᾳ εἰς μάτην ἀναμένουσαι τὰ θαυματουργὰ σήματα, ἀτινα ὅτα ταῖς ἔδιδαν πτερά. «Ο ἐπιστάτης εἰδόποιησε τὴν ἐνταῦθα διεύθυνσιν περὶ τῆς ἔλλειψεως ταύτης» ἔστειλε μάλιστα ἐπίτηδες ἀνθρωπὸν διὰ νὰ παραλαβῃ τὸ γραμματόσημον ἀλλὰ τὸν ἀπέπεμψαν ἐκ τῆς Διεύθυνσεως εἰπόντες ὅτι «τόρα δὲν ἔχουν καιρόν». καὶ δι’ ἀνθρωπος ἐπέστρεψεν ἀπρακτος. Πηγαίνουν δὲ οἱ Αἰγαίηται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῶν ἡδη ἐρωτῶντες περὶ τῆς ἐλέυσεως τῶν γραμματοσήμων καὶ περὶ Μεσσία, καὶ πέρνοντες πίσω εἰς τὸ σπῆτι τὰ κακότυχα γράμματά των.

«Ο ἀττυχὴς δήμαρχος Τριπόλεως Ρεβελιώτης είνε εὔτυχως ἐκτὸς κινδύνου καθ’ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ζωὴν του» δι’ ὄφθαλμὸς τοῦ ὄμως διατρέχει τὸν ἔσχατον κινδύνον, βλαβέντος, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἱατρῶν, τοῦ βολβοῦ. Οἱ χωραφύλακες ἑκακολουθοῦν νὰ μένουν ἐκεῖ. «Ἐκ τῆς ἀνακρίσεως προέκυψεν ὅτι πλὴν τοῦ φυγοδικοῦντος Μανέττα τὸν εἰχε κτυπήσει ταύτοχρόνως καὶ ἐτερός τις, μὴ συλληφθεῖς. Τὰ πνεύματα εἰσέπι ἐν ἑξάψει.

Γαργαλιάροι. Πλοιάριον μὲ σημαίαν Ἑλληνικὴν παραλαβὸν φορτίον σταφιδοκαρποῦ λίτρας 123,523 τῆς ἐπαρχίας Τριφύλιας ἀναχωρεῖ διὰ Τεργέστην.